

Hírlevél

2005. október
IX. évfolyam

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

A nyugállományú katonák köszöntése

Az idősök nemzetközi évében, 1999-ben köszöntötték először ünnepi keretek között a Magyar Honvédség nyugállományú tagjait. Azóta hagyománya van annak, hogy az idősök világnapján elismerésben részesülnek azok, akik különösen sokat tettek a nyugállományú katonák önszerveződéséért, közösségeikért és rászoruló bajtársaik megsegítéséért. Október 3-án a Hadik Szállóban került sor a rendezvényre, amelyen megjelent Iváncsik Imre, a HM politikai államtitkára, Mikita János mérnök altábornagy, a vezérkari főnök helyettese és Palásti Ferenc dandártábornok, a tárca személyzeti főosztályvezetője Sipos Géza szövetségünk elnöke és Péter László a HOKOSZ ügyvezető elnöke.

Iváncsik Imre köszöntőjében hangsúlyozta: „az idősök világnapjára mi úgy emlékezünk, hogy elismerjük azoknak a nyugállományú katonáknak a munkáját, akik a honvédelem és a nyugállományú társak összefogásában kiemelkedő teljesítményt nyújtanak. Köszönet és tisztelet annak a 116 nyugállományú katonának, akik e szép ünnep alkalmából a hadkiegészítő parancsnokságokon, a nyugállományúklubok rendezvényein

átveszik a Honvédelmi Minisztérium elismerését. Külön köszöntöm azt a 33 főt, akiknek ezen az ünnepi rendezvényen személyesen fejezhetjük ki elismerésünket.” Az államtitkár kiemelte, hogy a kormány nyugdíjkorrekciós programja, amely most készült el, a nyugállományú katonák tízezreit is érinti.

Az ünnepi rendezvényen kiemelkedő

tevékenységük elismeréseként az Aranykor kitüntető címet 12 fő vette át; 21 pedig pénzjutalomban részesült. Az elismerésben részesültek nagy része a BEOSZ-ban tevékenykedik. Mikita János mérnök altábornagy pohárköszöntőjében arról szólt, hogy ő is sokat köszönhet volt kollégáinak, akiktől a katonamesterség elsajátítása mellett megtanulta, hogy az egyik legfontosabb tennivaló a jó emberi kapcsolatok kialakítása. Az idősök világnapja alkalmából a Fővárosi Hadkiegészítő Parancsnokságon és valamennyi megyei parancsnokságon sor került a kiemelkedő tevékenységet végzők elismerésére.

Az idősök világnapján a BEOSZ és a HOKOSZ elnökei azt nyilatkozták, hogy egyre jobban közeledik az az idő, amikor a két honvédségi társadalmi szervezet egyesül és közösen folytatják a nyugállományú katonák érdekvédelmét.

*Köszöntjük a XIV. Katonanemzedék
Találkozó résztvevőit!*

Nagyüzem a BEOSZ-nál

Alig fejeződött be a nyugállományú katonák és nyugdíjas honvédségi dolgozók VI. országos konferenciája, kétnapos kihelyezett kibővített elnökségi ülést tartott a BEOSZ Pákozdon. Az ülésen az elnökség tagjai meghallgatták Sipos Géza nyugállományú ezredes, elnök tájékoztatását az elmúlt időszakban végrehajtott feladatokról és a következő fél év fontosabb BEOSZ-rendezvényeiről, majd az egyes területek felelősei számoltak be munkájukról.

Az elnökség döntött az év legfontosabb rendezvényének, a katonanemzedékek XIV. találkozójának programjáról, amelyet újszerűen, a fiatalok felé fordulás jegyében kívánnak megrendezni. Miután a tanácskozás fő témaköre az MH és a BEOSZ jelképei, itt szeretnénk átvenni a miniszter úrtól a BEOSZ-nak adományozandó emléktáblát is.

A kétszer ad, aki gyorsan ad elvet követve döntött az elnökség Balázsi Csaba nyugállományú őrnagy ügyében, akinek egy tüzeset következtében leégett a lakása. Szó esett még

az érdekegyeztetés helyzetéről, valamint a BEOSZ kommunikációs stratégiájáról. Az ülés keretében búcsúztak el a Fővárosi Hadkiegészítő Parancsnokság érdekvédelmi és szociális osztály nyugállományba vonuló vezetői, akik továbbra is segíteni fogják a BEOSZ munkáját. Az elnökség csatlakozva az ISCSSZM által meghirdetett idősök hónapja programjához különös figyelmet fog fordítani a 80 év feletti

nyugállományú katonákra. Az ülés keretében mutatkozott be Horváth Zoltán, a ZLT. 69. Kft. ügyvezetője, akinek cége az egyik kiemelt támogatója lesz a Bajtársainkért Közhasznu Alapítványnak a jövőben. A BEOSZ elnöksége megkoszorúzta Gyuricza Béla nyugállományú altábornagy, volt országgyűlési képviselő emléktábláját.

Erdős László

A költségvetés pillérei

Az egyesületek év végi közgyűlésein kötelező számot adni az elmúlt év pénzügyi gazdálkodásáról és a következő év pénzügyi tervéről. E jelentéseket a különböző nevű ellenőrző vagy számvizsgáló bizottságoknak kell elkészíteni, maguk között megvitatni, majd jóváhagyásra a közgyűlés elé terjeszteni.

Az értékelt évhez nem fűzök megjegyzéseket. A következő, 2006. évi tervhez viszont a következőkre hívom fel a figyelmeteket.

Az Európai Unióban az úgynevezett közösségi költségvetéseket terjesztik elő vitára, illetve ajánlásokat fogalmaznak meg. Ennek

klasszikus alapelveit a BEOSZ elnöksége már ebben az évben is alkalmazta, és annak nemzetközi előírásait, illetve alkalmazását kéri a szövetség tagegyesületeitől is.

A közösségi költségvetés a klasszikus alapelveket követve a következő három pilléren nyugszik: EGYSEG (a kiadások és a bevételek egyetlen dokumentumban szerepelnek); ÉVENKÉNTI RENDSZERESSÉG (a költségvetési műveletek a pénzügyi évhez kapcsolódnak) és EGYENSÚLY (a kiadások nem haladhatják meg a bevételeket).

A bizottságok ezen elvek szerint elkészített részletes terveit a közgyűlések „érteni” fogják, ezért

azok elfogadtatása is egyszerű feladatnak ígérkezik.

A tagegyesületek elnökeinek javaslatára a BEOSZ elnöksége az egyesületek gazdálkodása, pénzügyi tervezőmunkája, támogatások szerzése stb. témákban valószínűleg 2005 novemberében úgynevezett szakmai napot tervez. Szeretnénk, ha azon olyan kérdésekről beszélünk, amelyek tényleg foglalkoztatják az elnökségeket, az ellenőrző-bizottságokat. Ajánlott, hogy a témában felvetődött kérdéseiteket a BEOSZ-irodával közöljétek. Szeretnénk azokra szakmailag felkészült előadót bevonna egyértelmű válaszokat adni.

S. G.

KÉPEK A BEOSZ ÉLETÉBŐL

- Szlovéniában kirándultunk -

Fotó: Kacsó Lajos

LEVÉL AZ ELNÖKNEK

**Sipos Géza nyugállományú ezredes
Bajtársi Egyesületek Országos
Szövetsége**

Tisztelt Ezredes Bajtárs!

Kérem, engedje meg, hogy a Fejér Megyei Honvéd Nyugállományúak Székesfehérvári Klubja tagsága nevében köszönetet mondjak önnek, hogy a Bajtársi Egyesületek Országos

Szövetsége által nyújtott támogatással elősegítették klubunk kezdeményezésének megvalósulását, és segítségükkel Székesfehérváron felállíthattuk a KATONA emléket megőrző oszlopot.

A felavatott emlékoszlop alapítólevelét csatoltan megküldöm.

Tisztelt Ezredes Bajtárs, az emlékoszlop avatására Budavár visszafoglalása, a magyar honvédelem napja, a második világháború európai befejezésének 60. évfordulója, az Európai

Unióhoz történt csatlakozásunk első évfordulója alkalmából került sor.

Az oszlop avatásáról tájékoztatta a megye és városunk lakosságát a Fejér Megyei Hírlap és a Vörösmarty rádió.

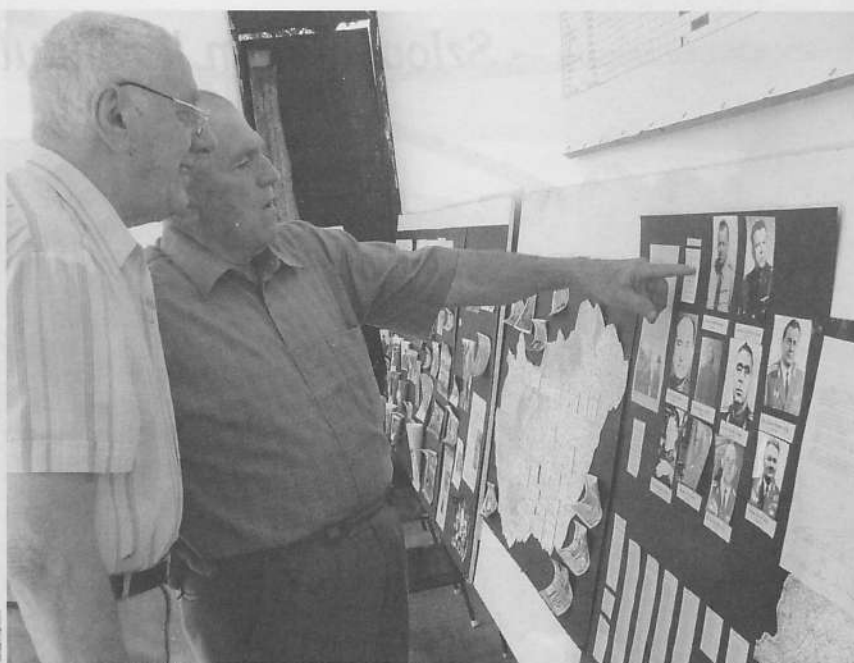
Tisztelettel a klub tagsága nevében:

Szalai Gábor
nyugállományú őrnagy
elnök

Bajtársi találkozó Kiskunfélegyházán

Öt év elteltével ismét bajtársi találkozót tartottak a volt 7. gépesített lövész-hadosztály – és alárendelt csapatainak – tagjai Kiskunfélegyházán, ahol az 1987-ben felszámolt MN 4127 magassabbegeység megalakulásának 55. évfordulójára emlékeztek. A rendezvényre több mint kétszázan jöttek el. Az egykori tisztek, tiszthelyettesek és polgári alkalmazottak zsúfolásig megtöltötték a polgármesteri hivatal dísztermét. A megjelenteket a honvédelmi miniszter és a vezérkari főnök nevében Tanczos László dandártábornok, a szárazföldi parancsnokság törzsfőnöke köszöntötte. Ezt követően dr. Végh Ferenc nyugállományú vezérezredes, Kamuti Sándor és Orbán Károly nyugállományú vezérőrnagyok és Eperjesi Jó-

zsef nyugállományú ezredes elevenítették fel a hadosztály történetét. Az egykori bajtársak ezt követően szalagot kötöttek a megőrzött csapatszázlóra, majd a helyőrségi klub falán emléktáblát avattak a kiskunfélegyházai helyőrségben egykor szolgálók emlékére.

A személyes emlékek, a vidám és kevésbé vidám katonatörténetek felelevenítése már a fehérasztalnál folytatódott. Deli József nyugállományú ezredes, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége dél-alföldi régiójának vezetője a résztvevőknek megígérte, hogy öt év múlva ismét megrendezik a hadosztály-találkozót.

G. S.

Falvak és klubok találkozója

Nagyoroszipan nagyszerű találkozókra került sor a Nyugállományú Légvédelmi Tüzérek Bajtársi Egyesülete elnöke, Csallóközi József kezdeményezésére.

A nyugállományúak klubja már régóta hagyományosan jó kapcsolatot tart fenn a szlovákiai Oroszka falu nyugdíjasaival. Most az oroszka polgármester magával hozta a szomszéd falu, Csata polgármesterét, valamint a két faluból verbuvált, magyar kapcsolatok iránt érdeklődő lakosok negyvenfős küldöttségét is.

A program szerint először Horpácsra mentek el a szlovák vendégek. Meglátogatták a Mikszáth-házat, és további együttműködésben egyeztek meg Horpács és Csata lakosai között.

Ezután Nagyoroszipan, a volt helyőrségi klubban a

vendégek együtt fogyasztották el vendéglátóikkal a bőséges ebédet. A mindkét oldalról jelen lévő amatőr művészegyüttesek már az ebéd végén dalra fakadtak. Az ezt követő futballmérkőzésen Nagyoroszi 7:5-re győzött Oroszka ellen.

Az ebéd után szervezett kulturális rendezvényen nagy sikerrel lépett fel a szlovák szandai együttes, a lőrinciek együttese, valamint Nagyoroszi község kisebbségi cigányegyüttese.

A műsort követő beszélgetésben részt vett a megye országgyűlési képviselője, Urbán Árpád, valamint Oroszka, Csata, Horpács és Nagyoroszi polgármestere is. A BEOSZ-t Fenyvesi Péter alelnök képviselte. Láthatóan jól érezték magukat, és megegyeztek a kapcsolatok folytatásában.

A rendezvénysorozat közös nótázással és vacsorával ért véget.

Nemzetközi veterán ejtőernyős bajtársi találkozó és verseny

Kiskunfélegyházán augusztus 26–27-én immár 14. alkalommal rendezték meg a nemzetközi veterán ejtőernyős bajtársi találkozót és versenyt. A rendezvényre a Magyar Ejtőernyős Bajtársi Szövetség kiskunfélegyházi tagszervezete, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége és a Magyar Tartalékosszövetség támogatásával került sor.

A borongós idő ellenére péntek délután 18 csapat állt rajtra készen. A csepergő eső sem riasztotta vissza a szervezőket. A MEBSZ kiskunfélegyházi tagszervezetének elnöke, Rácz Szabó Mihály „Felszerel!” vezényszavára megkezdődött a verseny. Felbúgott az

„Ancsa” (AN-2 típusú repülőgép) hangja, fedélzetén Both Lajos pilótával, aki egyben a MEBSZ budapesti szervezetének elnöke.

A versenyre külföldről is érkeztek sportolók: Kassáról, Lengyelországból és egyéni versenyzőként hazánkfi, a Norvégiában élő Balázs György. Háromfős csapatokkal lehetett nevezni aktív, illetve hobbi silőernyős és körkupolás kategóriákban. A körkupolás (RS 4/4) ejtőernyővel versenyzőket a középpontból 30 méterig mérték, míg a silőernyősöknek a 16 cm sugarú kör középpontjának érintése volt a cél.

A versenybírák (Gajdán Miklós, Nagy Ferenc, Sztanek Erzsébet, Dabasi József és Lőrincz László) fáradhatatlanul jegyezték, hogy ki hova ér földet. Szombaton kora délután befejező-

dött a verseny, ezt követően sétarepülésre volt lehetőségük a versenyre kiérkező nagyszámú érdeklődőknek, akik közül sokan a tizenéves korosztályba tartoztak.

Az eredményhirdetés előtt Vári Gyula országgyűlési képviselő, az Országgyűlés honvédelmi bizottságának alelnöke tartott színvonalas bemutatót egy JAK-52-es repülőgéppel. A szép serlegeket Garai István országgyűlési képviselő, Kiskunfélegyháza alpolgármestere, Erdős László ezredes, a BEOSZ ügyvezető elnöke és Keresztúri László ezredes, a MEBSZ elnöke adta át. Este a résztvevők és a vendégek a „hangárbálon” beszélhették meg tapasztalataikat, és mulathattak hajnalig.

Gajdán Miklós

Dísztört kapott a tapolcai vállalkozó

Dísztör tárgyjutalommal ismerte el a Magyar Honvédség Vörös Bélának, a tapolcai Balaton Elektronika Kft. ügyvezető igazgatójának munkáját.

A tapolcai vállalkozó egyike volt 2005-ben annak a három civil személynek, akik a Magyar Honvédség dísztörét vehették át ünnepélyes keretek között.

Az előzményekről, a körülményekről a felterjesztést kiöltő Nacsa Ferencsel, a klub vezetőjével beszélgettünk.

– Amikor átvettem a klub vezetését, azonnal láttam, hogy megfelelő információáramlás nélkül nem működhet normálisan a száznolcvan tagot számláló szervezet. Ekkor kerestem meg régi ismerősömet, Vörös Bélát, a környéken sokak által ismert számítástechnikai cég vezetőjét. Nehéz lenne értékben kifejezni a tőle kapott segítséget, de a kölcsönzött technikai berendezések, az

ajándékként átvett kiegészítőeszközök, kellékek igen jelentős összegbe kerültek.

Vörös Béla amikor az általa támogatott szervezetekről kérdeztük, az alábbiakat mondta.

– A honvédséggel már hosszú évek óta jó a kapcsolat, a nyugállományúak klubja mellett a laktanyával, a helyőrségi klubbal is. Rendezvényeikre többször adtunk internetes felületet, amikor arra éppen szükség volt. Ezzel a kitüntetéssel, amit Nacsa Ferencék szép csendeszen készítettek elő, nagy örömet szereztek.

A kitüntetett számos civil szervezetnél vállalt funkciót, a Tapolcai Vállalkozók Egyesületének elnöke, a Tapolcai Futballkör SE vezetőségi tagja, a Városszépítő Egyesület és a nemrégiben alakult Magyar Újságírók és -Készítők Európai Szövetségének informatikai támogatója.

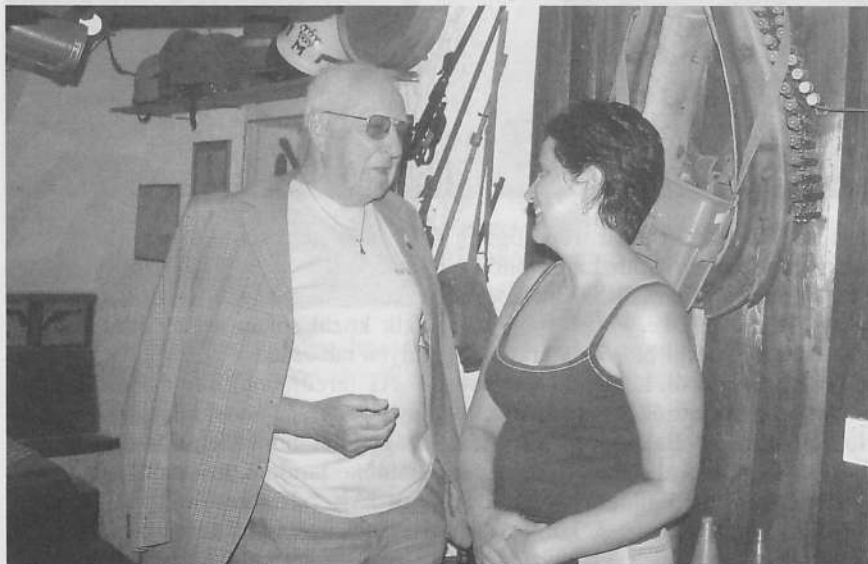

A klubélet kérdőjelei

A BEOSZ közép-dunántúli régiójában Jobbágy Antal nyugállományú ezredes szervezésében a dunántúli nyugdíjasklub-elnökök, régióvezetők tanácskozást tartottak Várpalotán 25 fő részvételével. Először Fürst Tamás ezredes tájékoztatta a Bakony Harckiképző Központ munkájáról, majd Hajdara László százados szólt a nyugállományúak érdekvédelméről, és részt vet-

tünk az aknavető emlékműnél rendezett koszorúzáson is.

A klubelnökök tájékoztatása alapján megállapító, hogy a nyugdíjasklubok eredményesen dolgoznak a katonai hagyományok ápolásán, valamint szervezett programokkal erősítik a bajtársi közösségi szellemet, továbbá érdekvédelmi és szociális feladatokat folytatnak.

Munkájukat segíti a HM és a központi társadalmi szervezetek: a BEOSZ, az időügyi tanács, a kiegészítő parancsnokságok és a meglévő katonai alakulatok.

A katonai hagyományápolás részeként katonai emlékoszlopot állított Kaposvár, Keszthely, Fehérvár és Sopron. Emléktáblát Tata és Pápa, Nagyatádon emlékszoba és hadipark is van. Nyugállományúak megírták Tata, Marcali katonatörténetét, most készül Pápa, Tapolca és Fehérvár emlékkönyve. A megszűnt katonai alakulatok baráti társaságai sorra alakulnak, például Tapolca, Nagyatád, Fehérvár 5. HDS, 43. Híradók. Fegyverszerzők nyugállományú katonái országos találkozókat szerveznek. A légvédelmi Győrben, a híradók Fehérváron. Az egyre népszerűbb Bevetés nevű ifjúsági programban segített Tapolca, Fehérvár, Pápa. Külföldi kapcsolatot ápol Marcali, Fehérvár a szlovénekkel, Szombathely, Zalaegerszeg, Győr és Sopron az osztrák bajtársakkal. A katonai jellegű rendezvényeket régiószinten rendezik meg, például a pákozdi koszorúzás vagy a pápai bázisrepülőnap.

A klubok programjai változatosak, jól szolgálják a tagság igényeit. Ki mit gyűjt? címmel Szombathelyen, Tatán pedig makett-tárgyakból rendeztek kiállítást. Rendszeressé váltak az ország-

Nyílt levél szövetségünk kulcsembereihez

Nem az alábbiak lesznek a legfontosabbak a tageszervezetek év végi értékelő és feladatokat meghatározó rendezvényein, hiszen önállóak vagytok, függetlenek, jó közösségekben éltek, szolidárisak vagytok egymáshoz: elveitek és magatartás-mintáitok példásak. Vezetőségeitek a munka, a teljesítmény, a kapcsolatok, az együttműködés stb. jellemzi, és az értelmes emberek csak az „ilyenekkel” hajlandók együtt menetelni. Ti a szövetségünk kulcsemberei vagytok.

A beszámolókból számot adtok majd munkátokról, pénzügyeitekről, s helyesen tesztitek, ha a BEOSZ-hoz való kapcsolataitokról is szóltok. Minősítetek a szövetséget, az elnökség munkáját, tegyetek javaslatokat a szövetség egészére vonatkozóan.

Talán nem lesz haszontalan, ha néhány kérdést, illetve azok megbe-

szélését javaslok. Nem fontossági sorrendben, ahogy éppen eszembe jutottak.

– Hogyan definiáljátok a BEOSZ-t? Mi az, mik azok, ami(k) más szervezettől megkülönböztetik?

– Miért vagytok tagjai a BEOSZ-nak? Mennyire ismeritek a szövetséget? Mit adtok és mit kaptok? Mit akartok tenni érte? Hol van ebben a ti felelősségeitek és feladatotok? Megtudjátok-e mondani, hogy melyek a szövetség stratégiai céljai?

– Milyen a szövetség és a ti egyesületek „jövőképe”? Milyen szervezet leszünk, lesztek 3–5 év múlva?

– Milyen jól bevált, el nem hagyható tetteink, tetteitek vannak? Mit, miért, kiknek a javára, milyen feltételek mellett teszünk?

– Milyenek a kapcsolataink általában és konkrétan is egymással, állami és civil szervezetekkel? Együttműködésünknek milyen jól haszno-

sítható tapasztalatai vannak? Milyen kapcsolati rendszerben éltek – kikkel, mióta, miért? (A kapcsolati „minőséget” mik jellemzik: beépültök a feladatokba, konkurensak vagytok, közömbösek vagy kritikaiak?) Együttműködéseitek formailag és tartalmilag rendben van?

– Mi az egyesületünk neve? (Ez egy kényes téma lehet, de csak azoknak, akik nem akarják végiggondolni a törvénynek sem megfelelő – „fegyverszerzők és testület klubja”? – a nem vonzó; helyőrséghez sem kötődő; csak a nyugdíjas szót kiemelő és elhagyni nem akaró; az aktív katonákat teljesen figyelmen kívül hagyó nevet.)

– A tagok számára teljesen kielégítő az, hogy az egyesület mint jó közösség megvan még és működik is vagy inkább már mint egyféle munkát végző egység a fontos? (Az egyesület működése mennyire vezet, illetve vezetőségfüggő?)

járó kirándulások, fürdők, történelmi emlékhelyek felkeresése és más klubokkal való találkozások. Mezőfalván horgásznapot, Sárbogárdon „hangulatjavító” pincelátogatást, Tapolcán „férfinapot”, Várpalotán juniálist szerveztek. Rendszeressé váltak a „borversenyek”, süteménykészítő versenyek és a „bográcsos” találkozások. Több klubnál sportversenyeket – kártya, sakk, teke – és szellemi vetélkedőket rendeznek. Kultúrcsoport működik Zalaegerszezen és Fehérváron.

Az eredmények, a munka mellett felmerülő általános gondok a következők:

- a nyugállományban lévő katonák kb. 30 százaléka klubtag, a volt öt parancsnoki állomány többsége nem klubtag;

- a tagság idősödik – az átlagéletkor 67 év. A fiatal nyugállományúak nem keresik fel a klubot.

Összességében a klubok – a helyi sajátosságoknak megfelelően – jól dolgoznak, a honvédelmi feladatok terén kezdeményezők, a civil társadalom részéről elismertek.

Általános észrevételek, javaslatok:

- elismerve a HM nyugdíjasok felé nyitott támogatását – elismerések, segélyek stb. –, csökkenő törődés tapasztalható (pl. segélyek, pályázatok csökkentése, üdülés redukálása);

- a nyugállományúak érdekvédelmével való foglalkozás megosztott – BEOSZ, Hosz, idősügyi tanács, Hokosz – és nem elég hatékony, a nyugállományúakat érintő kérdésekről – HÉF, idősügyi tanács, BEOSZ –, javaslatokról sem kap elég nyilvánosságot;

- az alakulatok és a helyőrségi klubok megszűnése, a HM szűkülő támogatása a klubokat és a helyőrségi klubokat nehéz helyzetbe hozza, javasoljuk a megszűnő alakulatok értékeinek megmentésével megbízni a nyugdíjasklubokat kellő támogatás mellett

(emlékszoba-múzeum, hadipark-létesítés);

- központi elvek alapján – a nyugállományúak segítségével – nagyobb figyelmet kell fordítani az iskolások honvédelmi tájékoztatására, a Bevetés-klubok segítésére. A klubok közvetlen – pénzbeli – támogatása kidolgozott norma szerint célszerű lenne, felhasználása hatékonyabbá válna a honvédelem érdekében.

*Jobbágy Antal nyugállományú ezredes
régión vezető*

Szeretném, ha közösen gondolkodnánk, ha folytatódna a közös gondolkodás közös jövőnkéről, közös felelősségünkéről. A veszélyekről való beszélgetés, a feladatokra való figyelmeztetés, a kudarcokkal vagy azok lehetőségeivel való szembesítés nem a BEOSZ-hoz, az egyesülethez, klubhoz, és főleg nem személyekhez való lojalitás kérdése. Ahol beszélnek egymással az emberek, kimondják, hogy mi a baj – akár egymással is –, ott általában közel van a megoldás.

A BEOSZ mint országos szövetség, annak tagegyesületei forrás- és kapacitáshiányosak. Kevés a pénz, ami mindig kevés is lesz. Nem a szegénységünket kell szidni, hanem elemeznünk kellene saját lehetőségeinket, egyéni és közösségi képességeinket. Helyesen tűzzük-e ki céljainkat? Ezek mennyire piacképesek? Fiaink, lányaink, barátaink, együttműködő partnereink csak szavakban támogatók vagy tettekben is azok? Terveink megérintik-e a közvetlen

környezetet, azok mennyire támogatásigényesek és alkalmasak? Céljaink milyen célcsoport, célcsoportok számára vonzóak, értékesek, s ezért azok általuk mennyire támogatással alkalmasak? Programjaink közül melyekkel tudjuk bizonyítani kreativitásunkat és szövetségi hasznosságunkat?

A BEOSZ-tól konkrétan mennyi pénz érkezett vissza hozzátok? Milyen arányban áll ez a szövetségnek befizetett tagdíjjal? Mennyit kértetek és mennyit kaptatok? (A kettős tagoknak mondom: a BEOSZ programokat, rendezvényeket is támogat, a Hokosznak „csak” a működési költségekhez való hozzájárulás a feladata – ez is nagyon tisztességes dolog, de így összehasonlítani a két szövetség által adott támogatást nagyon nehéz. Ráadásul a kettős tagok egy része ide is, oda is tartja a markát.) Azon is ideje elgondolkoznunk, hogy rendjén való dolog-e, hogy a BEOSZ-tól kért pénzek 90 százaléka csak szűk helyi érdekeket szolgál,

nincs a szövetségre is visszaható hatása?

Tisztelt Elnök Bajtársak!

Az év végi közgyűlések ünnepnapjai az egyesületek tagjainak. Ezt ti pontosan tudjátok, így is kezelitek. Helyesen. Így is készüljétek most is. Nyilvánvaló az is, hogy ezen a rendezvényen nem lehet mindenről és felesleges is mindenkinek beszélni. Szánjatok rá időt, hogy a felkészülés közben összejött, de a közgyűlésen ki nem beszélt dolgokról más alkalomból a szükséges körben beszéljétek.

A BEOSZ-ban pedig kezd szlogené válni és hatni a munkatársak között is: ha gondod van, gyere be, és beszéljük meg. Ha nincs gondod, akkor is gyere be, és meséld el, hogyan szervezed a munkád, milyen sikerélményeid vannak.

Bajtársi üdvözléssel:

*Sipos Géza nyugállományú ezredes
elnök*

Gondolatok a nyugdíjrendszer belső igazságtalanságairól

Még csak a probléma megfogalmazásánál, a vitánál tartunk, nem látszik a megoldás, nem mutatkozik nyitottság, fogadókészség a kérdés orvoslására, mégis úgy gondoltam, érdemes a Honvédelmi Időügyi Tanács az ezen napirend tárgyalásánál kirajzolódott álláspontokat ismertetni.

A katonák nyugállományba helyezésekor nem rossz pozíciókkal indulnak (lényegében az utolsó évi jövedelem 83 százaléka), amellyel a társadalom bizonyára a pálya igényelte fokozottabb fizikai, pszichikai igénybevételt, a szervezet gyorsabb elhasználódását honorálja. A katonák várható élettartama – a friss tudományos vizsgálatok hiányában is bizonyíthatóan megállapítható – négy-öt évvel alatta van az országai férfiatlagnak.

A vitában markánsan fogalmazódott meg az az ellentmondás, hogy a viszonylag kedvezőbb pozíció gyorsan elkopik, és aki hosszabb ideig élvezi a

nyugállományú éveket, bizton beleke-
rül a napi megélhetési gondokkal kü-
zdők körébe. Néhány év alatt az akkori
„nyugdíjmaximum”, amely kezdetben
tisztos megélhetést biztosított, akár a
napjainkban megállapított nyugdíjak
felét éri már csak el. A jelenleg nyug-
állományban lévőknél ezt még tetézi
az a probléma, hogy korábbi illetmé-
nyük nem biztosította a nyugállomá-
nyú évekre történő tartalékképzést.

A téma összetevőinek vizsgálatánál
nagy figyelem irányult annak a másik
ellentmondásnak a feltárására, hogy a
nyugdíj összege, értéknek viszonyla-
gos megőrzése szinte véletlenszerű
összetevők függvénye. Így a nyugál-
lományú katona ellátását – akármilyen
megdöbbentő is ez – nem befolyásolja
a beosztásában viselt felelőssége,
rendfokozata, az utolsó aktív éveinek
illetménye. Meghatározza a havi ellát-
mányt, hogy mikor helyezték nyugál-
lományba (mennyi volt akkor a tb-kö-
teles határ), volt-e módja a felső kor-
határon túli szolgálatra (ez évente két
százalékkal emelte az illetmény elér-
hető százalékát), milyen összefüggés
mutatkozik a nyugállományú évek
alatt az infláció és a nyugdíjemelés
között. Sújtották-e olyan át nem gon-
dolt intézkedések, mint az 1998-as
nyugdíjemelés átalakított rendje,
amely az érintetteknek mára számsze-
rűsíthetően is halmozott hátrányokat
okoz.

Természetesen a vitában felmerült az
is, hogy milyen megoldási módok mu-
tatkoznak a jövőre vonatkozóan. Jó
példát kínálnak erre a honvédség ko-
rábbi hagyományai. 1945 előtt a tisz-
tek nyugdíjának értékállóságát, eg-
zisztenciájának, társadalmi presztízse-
nek megőrzését úgy biztosították,

hogy például a régebben nyugállo-
mányba helyezett, őrnagy rendfokozatú
nyugdíja nem lehetett kevesebb az
azonos rendfokozatú tiszt frissen meg-
állapított ellátmányánál. A nemzetköz-
i példák alapján pedig az értékállósá-
got úgy biztosítják, hogy az azonos
rendfokozatú aktív állományú illetmé-
nyének 60 százalékánál nem lehet ke-
vesebb a régebben nyugállományba
helyezett ellátmánya. Arra is találunk
példát szomszédainknál (pl. Szlová-
kia), hogy a rendszerváltás után egy
tízéves programmal vállalták a – mi-
énknél is kedvezőtlenebb – régi, elér-
téktelenedett nyugdíjak felzárkóztatá-
sát.

A fenti problémára a leggyakoribb vá-
lasz az, hogy egy biztosítósos rend-
szerben nem lehet ezt a kérdést orvo-
solni. Ez így talán igaz is, de annak
nincs semmi akadálya, hogy a tárca át-
gondolja a jelenlegi nyugdíjrendszert,
és hosszabb távon belekezdjen a régi,
elértéktelenedett nyugdíjak felzárkóz-
tatásába. Erre megoldást kínálhatna
például a HM Szociálpolitikai Közala-
pítványon vagy az Önkéntes Nyugdíj-
pénztáron keresztül folyósított vala-
milyen rendfokozati pótlék.

A nyugdíjakon belül mutatkozó fe-
szültségek megoldása vagy arra vo-
natkozó elképzelések kidolgozása
nem szerepel semmilyen programban,
mégis úgy gondoltam, hogy a vita leg-
főbb irányait, tapasztalatait érdemes a
BEOSZ tagságával megismertetni,
megosztani, mert ez is közelebb vihet
a közös gondolkodáshoz, a megoldá-
sok kereséséhez, a kérdés napirendre
kerüléséhez.

Szekeres István
nyugállományú dandártábornok

Barangolni jó

Ez évben eljutottunk Ópusztaszerre, Kaposvárra, Tapolcára illetve Cser-
szegtomajra egy-egy napos és Szlo-
véniába háromnapos kirándulásra.
Tagjaink a felsorolt kirándulások
mellett a MÁV-kedvezmény kihasz-

nálásával megismerkedtek Debrecen
nevezetességeivel és a debreceni ka-
tonák életével is.

A tapolca-cserszegtomaji utunk
létrejöttét nagyban elősegítette a BE-
OSZ tagszervezetei között kialakult
jó kapcsolat, ugyanis az út második
részét a Cserszegtomaji Polgárör-
egyesület elnöke, Bozsoky Ferenc
nyugállományú főtörzsszázlós szer-

vezte meg. Az utazáson részt vevők
nevében bátran ajánlhatjuk a nyugál-
lományúklubnak, hogy a következő
években lehetőségeik szerint látogas-
sanak el Cserszegtomajra, ismerjék
meg e Keszthely környéki települést
és vendégszerető lakosait.

Szalai Gábor

Nemzedékek közötti szolidaritás

A közelmúlt több kedvezőtlen tapasztalata, benyomása inspirált arra, hogy írásban is megfogalmazzam, megosszam a honvédség vezetőivel, aktív szolgálatot teljesítőivel szövetségünk tagságával a nemzedékek közötti szolidaritás kérdésében kialakult gondolataimat és megformáljam a jövőre vonatkozó elképzeléseimet.

A nemzedékek közötti szolidaritás hagyományainak, kultúrájának kialakulatlansága, a kérdés kibeszélése, a kapcsolatok bemutatásának hiánya miatt ma kimondatlanul, a téma nyílt megfogalmazása nélkül a felszín alatt korábban is lehettek, létezhetek valamilyen feszültségek az aktív és nyugállományú katonák között. Nálunk tulajdonképpen soha nem lett elrendezve, megfogalmazva, hogy a honvédség egy „csapatba” tartozó katonáit az aktív szolgálatot teljesítők és a nyugállományúak képezik.

Az egy csapatba tartozás joggal feltételezi, hogy ebben nagyobb figyelem irányul az aktív szolgálatot teljesítőkre, hiszen a honvédség mindenkor működésének, a soron lévő feladatok megoldásainak a fő zálogát ők képezik. Ennek elfogadása mellett megfelelő gondoskodásra számíthatnak a nyugállományú katonák is, még ha ez ma is elmarad más NATO-országok hagyományaitól, kultúrájától. Soha senkinek eszébe sem jutott vagy legalábbis fórumokon nyíltan nem fogalmazta meg az érdekek eltérését, a különböző státusú katonák szembenállását. A források csökkenése egy határ utáni, végső esetben érintheti a személyi járandóságokat is. De akkor ezt mindenkinek a saját jogán kell viselni, és nem próbálni kitérni alóla a másik rovására. És akkor ebbe a gondoskodásba nem fér bele (mert nem is igaz) az olyan megközelítés, hivatkozás, hogy a nyugállományúak egyébként szerény, de jogszabályokban biztosított járandóságai miatt

jut kevesebb az aktívoknak vagy nincs helye az idősebbek iránti türelmetlenségnek, megértés hiányának, az olyan lekicsinylő megjegyzéseknek sem, hogy mit akarnak már megint „ezek”?

A nyugállományba helyezés ténye nem jár együtt a szellemi, fizikai képességek azonnali megváltozásával, elvesztésével. Nagy államférfiak, hadvezérek példája is bizonyítja, hogy jóval a felső nyugdíjkorhatár feletti években is lehet nagyot, maradandót alkotni. Éppen ezért a nyugállományú lét nem ok arra, hogy az idősebb korosztály képviselőit nyugnek tekintsék, szenilis vénembert lássanak benne, hanem sokkal inkább már csak a kor, az előd iránti megbecsülés is azt követeli, hogy a múlt formálóját, a jelen megalapozóját, a szakma korábbi művelőjét tiszteljük benne. Figyeljenek a tapasztalataikra, mert mára is lehetnek érvényes meglátásaik, a problémák megoldására vonatkozó javaslataik. Sorsuk javítására tett kezdeményezéseiket ne követelőzésnek fogják fel, érezzenek felelősséget azért, hogy ne legyenek közöttük méltatlan élethelyzetbe került, napi megélhetési gondokkal küzdő nyugállományú pályatársak.

Szilárd meggyőződése, hogy a nemzedékek közötti szolidaritás alakításában, kiteljesítésében meghatározó szerepe van a mindenkor vezetőállománynak. A döntésekért való felelősségük, megnyilvánulásaik, a nyugállományú katonákhoz való viszonyuk példaértékű. Különböző szintű vezetőként megélt tapasztalataim alapján tudom, hogy sokszor nehéz a napi gondokon felülemelkedni. Ugyanakkor az idősebb korosztály iránti figyelem, gondjaik megoldása iránti empátia, fogékonyság segítheti elő, hogy ne nyugállományúként kelljen átérezni pályatársaink helyzetét, és sajnálkozni az aktív időszakban elmulasztott cselekedetekért, intézkedésekért.

A szövetség tagjai, de valamennyi nyugállományú társam nevében is nyilváníthatom, hogy mi egy státusban is elkötelezett hívei vagyunk a hazának, a honvédségnek, örülünk az eredményeknek, a szakmai sikereknek. A honvédség mai állományát mi méltó követőinknek tekintjük, büszké vagyunk a hazai, a nemzetközi közvéleményben aratott elismerésekre. Bajtársaik akarunk lenni a ma szolgálatot teljesítőknek, hogy a haza védelme, a honvédelem ügye a társadalom megváltozott körülményei között is a figyelem középpontjában legyen.

Tudom, hogy a nemzedékek közötti szolidaritás kiteljesítése, megvalósulása hosszú, nehéz folyamat eredménye lehet. Szemléletformálást, szemléletváltást igényel. Olyan időszakban kell elkezdenni, folytatni, amikor a nyugállományú katonák száma már megközelíti a honvédség békelétszámát. Az egymás iránti figyelem, empátia hagyományait, gyökereit most kell megteremteni, kiteljesíteni. De itt az ideje elkezdenni, megvalósítani.

Sipos Géza
nyugállományú ezredes

ÚJ TÍPUSÚ IGAZOLVÁNY. A nyugállományú katonák közül mintegy 5000 fő ellátására került sor az új, a korszerű biztonsági követelményeknek megfelelő plasztikkártyás igazolvánnyal. Aki igényt tart az új, fényképes igazolványra vagy a régi igazolvány cseréjére, keresse fel személyesen a hadkiegészítő parancsnokságot és vigyen magával

egy fekete-fehér, három hónapnál nem régebbi egyen- vagy civil ruhás fényképet.

MOBILTELEFON-KEDVEZMÉNY NYUGÁLLOMÁNYÚ KATONÁKNAK. Több mobiltelefon-szolgáltató (T-Mobil, Pannon GSM) kiterjesztette kedvezményes

díjait a nyugállományú katonákra is. A szolgáltatás igénybevételéhez személyesen kell felkeresni az üzemeltető irodáit, be kell mutatni a katonai honvédségi nyugdíjas-igazolványt, illetve a nyugállományba helyezési parancsot. Bővebb felvilágosítással a területileg illetékes hadkiegészítő parancsnokságok szolgálnak.

Nyugállományú határőrök a helikopterbázison

Háromnapos kiránduláson vett részt augusztusban a Határőr Nyugdíjasok Soproni Egyesületének 45 fős csoportja Jász-Nagykun-Szolnok megyében, amit összekötöttek az ottani fegyveres erők és testületek nyugállományúklubjainak tagjaival való találkozással.

Első utunk, a helikopterbázis névadójának – az 1849-es aradi vértanú Kiss Ernő tábornok unokájának – emlékművéhez vezetett, ahol elhelyeztük a kegyelet és megemlékezés koszorúját, amelyet Sopronból hoztunk magunkkal.

Sipos Károly százados vetített képes előadását követően élőben is képet kaptunk az ezred életéből. Lélegzet-visszafojtva figyeltük az Mi-8-as helikopter mentési gyakorlatát és elképedve néztük az Mi-24-es harci helikopter manővereit. Mi, nyugállományú határőrök csodálattal adóztunk a pilóták magas fokú felkészültségének. A látottaktól kissé megilletődve mentünk át a Kalocsai repülőmúzeumba, amely ugyancsak emlékeztető élményt nyújtott.

Este a honvéd nyugdíjasklub tagjaival találkoztunk, ismerkedtünk egymással. A következő napon a Szolnoki Hadkiegészítő Parancsnokság épületében megnyílt, Csak az jöjjön katonának című kiállítást néztük meg, amelyet a volt parancsnok mutatott be. Mi, határőrök még „aktív” korunk-

ban találkoztunk a kiállított tárgyakal és nem kis nosztalgiával jártuk végig a nagy körületekkel és hozzáértéssel készült tárlatot.

Karcagon Bokor József nyugállományú alezredes, elnök fogadott bennünket. A Jászkun Múzeum és a Nagykunsgai Tájház megtekintése után nagy étvágygal láttunk neki a híres karcagi birkapörköltnek, amelyet – természetesen – bográcsban készítettek el számunkra. Ebéd után ismerkedés, közös nótázás, baráti beszélgetés következett, amelyet követően csak

nehezen tudtunk búcsút venni honvéd barátainktól. A harmadik nap a jássokkal való ismerkedéssel telt Jászberényben, és ez is felejthetetlen volt.

Kedves szolnoki, karcagi honvéd barátaink! Köszönjük azt a szeretetet, barátságot, kedvességet, amit tőletek kaptunk, és köszönjük Orosz Zoltán ezredes úrnak is, hogy betekintést nyerhettünk az ezred életébe. Szeretettel várunk benneteket a hűség városába, Sopronba.

Kovács János
nyugállományú határőr alezredes

Módosított miniszteri utasítás

Az MH Baranya Megyei Hadkiegészítő Parancsnokság parancsnoka kezdeményezte, hogy a nyugállományú katonák után ne csak az „anyaalakulatok” számíthassák fel az évi egyszeri vendégül látási költséget (a mindenkori illetményalap 0,9 százaléka), hanem a hadkiegészítő parancsnokság jogköre legyen ez ott, ahol nincs katonai szervezet, illetve a jogutód más megyében van.

A tárca vezetése megértően és egyetértéssel fogadta, hogy azoknak a szervezeteknek a nyugállományú katonái is akarnak időközönként ta-

lálkozni egymással, látni egymást, megosztani élményeiket a velük együtt szolgáló társakkal, ahol a hadőreform következtében megszűnt az a katonai szervezet, ahonnan nyugállományba helyezték őket.

Ezeknek az alakulatoknak a nyugállományú tagjai a közösségek igényét érzékelve kezdenek neki egy-egy találkozó megszervezésének, az időpont kijelölésének, a felhívások megfogalmazásának, a volt katonatársak felkutatásának, értesítésének. Szándékukról tájékoztatják a területileg illetékes hadkiegészítő

parancsnokságot, egyeztetik a névjegyzékeket, kéri a segítségüket a rendezvény megszervezésében, a vendégül látási költségek igénylésében.

Ezzel folytatódhatnak, és most már központilag is támogatást kapnak azok a feledhetetlen találkozások, közös emlékezések, amelyeket a közelmúltban rendeztek Nagykanizsán, Pécsen, Miskolcon, Kiskunfélegyházán, Nyíregyházán és a többi volt nagy katonai helyőrségben. Aki ilyenek már részese volt, soha nem feledi azt az örömet, azt a meghatottságot, ahogy a rég nem látott bajtársak köszöntik, üdvözlnek egymást.

Pintér Ferenc
nyugállományú ezredes

Klubunk nemrégiben fogadta a Szlovák Micholovcei (Nagymihály) Katonai Nyugdíjasklub csoportját, akik viszonozták a mi júliusi látogatásunkat. A több éve meglévő kapcsolatunk – amely közös munkatervbe van rögzítve – fontos esemény mindkét klub életében. Az 54 fős csoportot városunk alpolgármestere, Mikó Dániel és a vezetőség tagjai fogadták a hadkiegészítő parancsnokság termében, ahol tájékoztattuk őket városunk és klubunk életéről, egyeztettük további programunkat. Bemutattuk Nyíregyháza nevezetességeit – köztük a világhírű botanikus kertet –, majd a Sóstó nevezetességeivel ismerkedtek vendégeink, akiket tájékoztattunk arról, hogyan készülünk klubunk megalakulása 35. évfordulójára. Az ünnepségre polgármester asszonyunk emlékszálót adományoz klubunknak. A kellemesen itt eltöltött két nap után a helyőrségi klub udvarán főzött gulyásleves elfogyasztásra után búcsúztunk egymástól.

Becczó Pál

TELEFONOS TÁJÉKOZTATÁS

A nyugállományú katonák és hozzátartozóik is igénybe vehetik a humán tanácsadó telefonszolgálatot. Tájékoztatást kaphatnak jogaikról, járandóságairól és azokról a szociális ellátási formákról (üdülés, egészségügyi ellátás, segélyezés, kegyeleti gondoskodás stb.), amelyekre igénygysultak lehetnek.

Kérdése, problémája esetén hétfőtől csütörtökig 8–14 óráig névtelenül, ingyenesen hívhatja a 06-80-204-437 zöldszámot.

ZÁSZLÓ A KLUBNAK

Nemzeti zászlót kapott a várpalotai nyugállományúak klubja a városi önkormányzattól.

A klub megalakulásának 30. évfordulója alkalmából odaítélt zászló ünnepélyes átadására szeptember 29-én került sor a helyőrségi művelődési otthonban. Dobszai József nyugállományú alezredes, a klub elnöke megköszönte a városnak az elismerést, és ígéretet tett arra, hogy a Gábor Áron Nyugállományúak

Klubja továbbra is aktív szereplője lesz a helyi közéletnek.

Az elismerések átadása után zenés baráti vacsorával fejeződött be az ünnepség.

PÉLDÁUL A SZENTESI KLUB

A Szentesi Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományú Tagjainak Klubja júniusban tartotta fennállásának 35. évfordulóját, amely alkalmából visszatekintettünk az elmúlt 35 évre, amelynek során 115 esetben adtunk, illetve szerveztünk a tagság számára segélyt mintegy 1 115 000 forint összegben. Tízen részesültek előléptetésben, tizenöten kaptak honvédelmi miniszteri, illetve honvéd vezérkari elismerést, tizennégyen pedig a klub javaslata alapján méltányossági nyugdíjemelést kaptak. A klub önerejéből létrehozott egy alapítványt, amelynek célja az alacsony összegű nyugdíjjal rendelkező bajtársaink, illetve az özvegyek támogatása. Az alapítvány 200 000 Ft alaptőkével rendelkezik.

Klubunknak nagy problémát jelent a tagság előregedése. A klubtagok jelenlegi átlagos életkora 68 év, és a fiatalításra sajnos nem sok remény van. A napjainkban aránylag fiatalon nyugállományba kerülő bajtársakra nem számíthatunk, nem jönnek a klubba, nincs meg az utánpótlás. A fiatalítás lehetőségéről azonban nem mondunk le, továbbra is próbálkozunk a fiatal nyugdíjasok beszerzésével.

Justin János

KÁRPÁTALJÁN JÁRTUNK

A kiskunhalasi Kuruc Vitézek Nyugállományú-egyesület ebben az évben is folytatta hagyományörző programját. Augusztus 19–21-én Ukrajnát – nevezetesen Ungvárt, Munkácsot, Beregszászt és a Vereckei-hágót – céloztuk meg.

A túra vezetésére helyi, a magyar történelem területi eseményeit ismerő tanárokat igyekszünk megnyerni. Ebben az esetben is szerencsénk volt, Popovics Béla munkácsi tanár személyében felkészült, a témák iránti elkötelezett, lelkes szakembert találtunk.

A városok, Ungvár, Munkács – különösen Zrínyi Ilona munkácsi vára –, Beregszász szépen karbantartottak és látványosak. Itt jegyzem meg, hogy a fűtők nagyon jók! A munkácsi vár építészeti és katonailag is kiváló építmény, olyan védőkkel, mint Zrínyi Ilona, három évig „égette” az osztrák

ostromlókat. Közel van a Kárpát-medence egyik IX–X. századi feltárt és bemutatott honfoglalás kori temetője is.

A hágótól 15 perc sétával értük el az ukrán nacionalisták által megakadályozott befejezetlen millenniumi emlékműtorzót, aminek és Zrínyi Ilona munkácsi emléktáblájának megkoszorúzása után szinte spontán énekeltek el a Himnusz.

Hazafelé megemlékeztünk az e tájon a második világháborúban az Árpád-vonalon harcolt halasi 20. Honvédgyalogezred és kerékpáros zászlóalj elesett katonáiról. Emlékükre koszorút helyeztünk el a Szolyvai katonai temetőben.

Gál Mihály

KATONAÖZVEGYEK TALÁLKOZÓJA

Kecskeméten, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége dél-alföldi régiója szervezésében került sor a katonazövegyek találkozója.

Deli József nyugállományú ezredes, régióvezető köszöntő szavai után a vezetőség beszámolt az eddig végzett munkáról, tájékoztatást adott a katonazövegyeket érintő gondokról, problémákról. A hozzászólók több olyan problémát is felvetettek, amelyek foglalkoztatják a katonazövegyeket.

Kifogásolták például, hogy a katonazövegyek meglátogatása során felmerült költség nem számolható el vagy az a katonazövegy, aki még munkaviszonnyal rendelkezik, nem kaphat kedvezményes üdülési lehetőséget.

A résztvevők kérték, hogy évente kerüljön sor hasonló fórum megrendezésére.

Csóka Tamás

A Magyar Honvédség egészségügyi szanatóriumának címe és telefonszáma

MH Balatonfüredi Kardiológiai
Rehabilitációs Intézet
8230 Balatonfüred,
Szabadság u. 5.
Tel.: 06-87-482-888

HM Hévízi Mozgásszervi
Rehabilitációs Intézet
8280 Hévíz, Ady E. u. 30.
Tel.: 06-83-500-600

Figyel a város

A szegedi Közéleti kávéház programfüzetében olvasható: „2005. augusztus 5., péntek 18 óra Szegedi Honvéd Kulturális Alapítvány Püspöki terem (Victor Jugo u. 6.) bemutatjuk a Fegyveres Erők és Testületek Klubját. Vendégek a klub elnöke és a vezetőség.”

Hogy mekkora megtiszteltetés a felkérés, ahhoz tudni kell, hogy a Közéleti kávéház 1984-ben kezdte el működését, 1999-ben már az 1000. estét ünnepelték. Vendégek voltak többek között Gregor József operaé-

nekes, Varnus Xavér orgonaművész, a szegedi cégek vezetői és Szeged polgármestere.

Az estet megelőzően két alkalommal rövid beharangozón kérdezték a helyi rádióban a klub elnökét.

A „szolidáris” klubtagokon kívül számos érdeklődő is megjelent a beszélgetésen. A kérdésekre adott válaszokból megtudhattuk, mi a klub célja, hogyan készül a munkaterv, hogyan gondoskodik az alacsonyjövedelmű, beteg klubtársakról, milyen kulturális programokat szervez, miként gazdálkodik.

Csepi László

Emlékezés az áldozatokra

A négy halálos áldozatot követelő aknavető-robbanás tizedik évfordulója alkalmából megkoszorúzták a volt bajtársak emlékművét.

Tíz évvel ezelőtt, 1995. július 25-én az azóta megszűnt bajai Mészáros Lázár Gépesített Lövészdandár állománya hajtott végre éleslövészetet a várpalotai lőtéren. Kezelői hiba miatt ráöltöttek az aknavetőre, és csőrobbanás következtében a helyszínen hősi halált halt Plesztán Károly őrmester, valamint Papp László és Tordai Mihály honvéd. A baleset következtében a lövésztoronyban tartózkodó Kránizt Antal százados olyan súlyos sérülést szenvedett, hogy a kórházba szállítás után életét veszítette. A robbanás kö-

vetkeztében ketten súlyosan megsérültek.

Az emlékművet a baleset után egy évvel emeltette a Magyar Tartalékosok Országos Szövetsége (Matosz), a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ) és a lőtér parancsnoksága.

A megemlékezésen a Honvédelmi Minisztérium részéről dr. Gömbös János, a miniszter kabinetfőnöke vett részt, aki beszédében felidézte a tíz évvel ezelőtt történeteket.

Az emlékműnél a kegyelet koszorúit helyezték el a szaktárca, a BEOSZ, a Matosz képviselői mellett társadalmi szervezetek, az áldozatok hozzátartozói, valamint az egykori bajtársak.

Mi lesz a nyugdíjasotthonnal?

Sokak reménye látszott valóra válni, amikor 2001-ben törvényi előírás rendelkezett arról, hogy a honvédelmi tárca 2004. január 1-jétől saját nyugdíjasotthont működtet. Ez már olyan garanciának mutatkozott, ami egy régi álom valóra váltását vetítette előre.

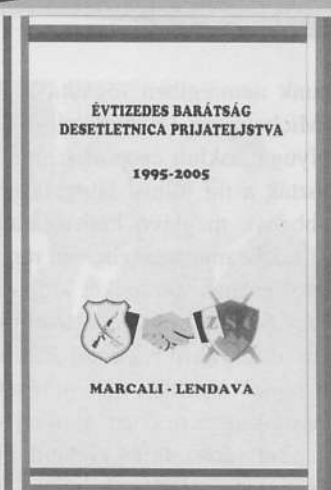
A megoldás irányába történő kimoszulást segíthetné egy széles körű nemzedéki összefogás, amihez fiatal és idős katona együtt indítana el egy önkéntes gyűjtési akciót az otthon anyagi alapjainak megeremtésére. Ezt az akciót azonban csak akkor lehet meghirdetni, ha az elgondolás a tárca támogatását is élvezzi, amely kifejezésre juthatna egy volt katonai terület biztosításában is.

Várjuk a tárca támogató megnyilatkozását, és összefogásra indítjuk a fiatal, időst egybekötő programot az otthon létrehozására, anyagi alapjának a megeremtésére.

Igaz, hogy a HM költségvetésében évente 31 millió forint biztosított egyéni idősotthoni elhelyezés támogatására, de mivel ennek felhasználási lehetősége nem kellően ismert, valamint az eljárás rendje is szabályozatlan, eddig erre a célra egyetlen forintot sem fizettek ki, habár több jelentkező is lenne. Ami pedig az eljárási szabályozások kidolgozását illeti, nem tudni, kinek kellett volna kidolgozni? A választ az olvasó rá bízom.

Dr. Herczeg Ottó

Könyvjelző

Évtizedes barátság címmel jelent meg Marcaliban Fejér János, a helyi bajtársi egyesület elnökének könyve, amely a Szlovén Tisztek Egyesülete között kialakított tízéves barátságot dokumentálja.

Kelemen József nyugállományú altábornagy, a BEOSZ volt elnöke így mutatja be ezt a figyelemre méltó alkotást: „1994 decemberében Lendván született együttműködési megállapodás a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége és a Szlovén Tisztek Egyesülete között, amit az Euro-milben betöltött tagságunk és személyes találkozásaink alapoztak meg. A mi kezdeményezésünk és megállapodásunk, amelyet az akkori elnökkel, Miha Butara ezredessel írtunk alá szövetségeink felhatalmazása alapján, túlzás nélkül mondható, hogy megelőzte a kort, és megalapozta a közép-európai régióban a katonaszövetségek, a katonai együttműködés alapjait, amelyet a jelenlegi EU- valamint NATO-tagságunk igazol.

A barátságunk kezdete óta eltelt időben mára mindkét ország az Európai Unió tagjává vált, hadseregeink a NATO szövetségének tagjai, amit az állami hivatalos kapcsolatok erősítenek.

Köszönetet érdemelnek mindkét részlől akik a barátság és az együttműködés alapjait lerakták, a szövetségek akkori vezetői, a regionális kapcsolatot építő egyesületek, mindenki, aki a két ország katonái közötti bizalmat szolgálta tevékenységével.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének tájékoztatója

Felelős kiadó: Sipos Géza ezredes, a BEOSZ elnöke. Szerkesztő és fotó: Kacsó Lajos
Cím: 1440 Budapest, Pf.: 22.